

Вічна їм пам'ять і вічна слава!

«6 листопада 1943 року комбінованим штурмом піхотних і танкових частин при підтримці авіації було визволено наш рідний Київ. Але було б несправедливим не сказати й про ті 72 дні, протягом яких обороняли Київ в 1941 році. Саме малюнок й нагадує мені дуже про ті дні оборони міста (11.7.-18.09 1941 року).

Тоді бійці і командири справді стояли «на смерть», виявляючи масову самопожертву і героїзм».

*О. Тронін,
учасник оборони Києва*

Наші проблеми

Всі сили ветеранів - молоді!

9 жовтня відбулася звітно-виборна конференція Ради ветеранів війни та праці нашого університету.

Нині ветеранська організація нараховує 97 учасників бойових дій, 149 учасників війни та кілька учасників афганських подій і ветеранів збройних сил.

Із звітною доповіддю на конференції виступив професор С.О. Слюсаренко.

Жваво, захоплено пройшли дебати сторін. Так, цікавим та змістовним був виступ професора, доктора історичних наук, відомого політолога І.С.Дзюбка, який проаналізував моральний стан студентства. З великою увагою, зацікавленістю слухали і виступ учасника бойових дій, зав. лабораторією охорони праці та навколишнього середовища Г.І.Тичини. Він розповідав про героїчні подвиги воїнів «катюш» та всіх воїнів в роки війни. Методист

кафедри архітектурної кваліметрії Л.М.Щербакова зупинилася на питаннях, що стосуються великої працездатності наших співробітників-ветеранів, що брали участь в бойових діях, а тепер всі сили віддають вихованню нашої молоді. Дуже повчальним був виступ учасника афганських подій В.М.Максименка. Віктор Михайлович закінчив наш КДТУБА, воював в Афганістані, де отримав важке поранення та осліп. Зараз він працює в нашому університеті на кафедрі філософії, недавно захистив кандидатську дисертацію. Сам В.М.Максименко виявляє мужність, стійкість, людську гідність та інші найкращі якості. На звітно-виборній конференції виступив проректор з навчальної роботи. Він звернув увагу на високі моральні якості керівників Ради ветеранів, їх благородну і разом з тим важку справу, яку вони виконують, попри стану сво-

го здоров'я, по вихованню патріотизму у нашої молоді.

Конференція прийняла розгорнуте рішення, програму дій на найближчий час. Особлива увага в ньому приділялася роботі по соціальному і матеріальному захисту ветеранів. На конференції пролунав заклик до всіх ветеранів надавати посильну допомогу ректорату, деканатам, кафедрам та підрозділам вузу по виховній роботі серед студентства, і намагатися особливо виховувати патріотизм, любов до праці і культуру у всьому. На конференції було обрано раду ветеранів з 17 чоловік на чолі із професором С.О.Слюсаренком.

О.Тронін,
член ради ветеранів.

Справи учнівські

Як дістатися 339-ї?

(Треба зійти на 1-й поверх і знов піднятися на третій...)

Інтерв'ю з новим контингентом нашого університету виникло зненацька. Я закінчувала готувати попередній номер «А + Б». А першокурсники 11-ї групи ПЦБ Денис Васильєв, Сашко Дубинка та Дмитро Васильченко допомогли мені в цьому. Вони «скріплювали» скріпками сторінки газети. Я не могла не «використати» цього спілкування. Адже у студентів 1 курсу якраз закінчився перший місяць їх студентського життя.

Трохи про них. Всі хлопці вступили до КДТУБА за співбесідою. Двоє - Сашко та Денис - після школи, а Дмитро став студентом після закінчення радіомеханічного технікуму (КРМТ). До речі, я одразу спитала у Дмитра Васильченка чого ж це, навчаючись на техніку радіоелектроапаратури, він прийшов до будівельного закладу. «Ну, це була попросту спроба на вступ, яка закінчилася успішно. А на ПЦБ я пішов свідомо».

Так от перше питання до моїх «помічників».

- Яке враження склалося у вас після першого місяця навчання в КДТУБА?

- Перші 2 тижні навчання були для нас мукою. Адже університет - це щось велике після технікуму, - каже Дмитро. Але тут дуже незручно з розташуванням аудиторій. Щоб дістатися до 339-ї треба зійти на 1-й поверх і знову піднятися на третій. Через те ми довго шукали аудиторій, запізнювалися на заняття...

Дуже важко було скористатися бібліотекою. Скільки разів підходили і знов уходили. Адже, щоб взяти якусь книжку або додаткову літературу, треба було посидіти в черзі не менше 2-х годин. І ще невідомо чи будуть ці книжки. Отже, доводиться вибирати чи слухати

лекцій, чи стояти в черзі..., - кажуть всі разом.

Тепер ще одне. Це наше враження про буфет університету. Захотілося кави. Купив, а це якби не кава, а щось, що нагадує воду, - каже Денис. Так само і з соком. Збирався купити булочку... Та ціни її моя кишеня не витримує... Легше пити у гастроном, що навпроти, то там і вибір і ціна більш менш можлива, - ображається Дмитро. Адже у нас в технікумі хлібні продукти привозили з якогось підприємства. Було дуже дешево, тому що найдороща булочка коштувала копійок 20.

- Чи відчуваєте різницю між студентським життям і шкільним?

- Найперше - абсолютно інше ставлення до тебе, як до дорослого. А в школі як до дитини, - ділиться враженням Денис. В школі «ганяли» за довге волосся, вимагали відрізати, інакше не допустять до контрольної... Треба було носити сувору форму одягу.

- Чи згадуєте ви школу, своїх вчителів? Як вважаєте підготовку в своїх школах слабкою чи сильною?

- Я з Донецької області, - каже Сашко Дубинка. І часто згадую своїх вчителів зі школи, особливо літніх, досвідчених. З ними, порівняно з молодими вчителями, що працювали у

Ці дівчата також наші...

нас, було нам більш цікаво, і знань більше, адже ми серйозно думали про майбутнє навчання.

- Я закінчив 139-ту київську школу, що з економічним ухилом, - розповідає Денис Васильєв. І підготовка у нас була, порівняно з іншими школами, кращою.

З особливим теплом згадую викладача математики з нашої школи Ангеліну Іванівну. Людину дуже знаючу в своїй галузі. Адже ще в школі вона давала нам понад програми стільки знань! Що ці матеріали ми слухаємо лише тепер в КДТУБА. Вона понад 30 років працювала в школі, викладаючи математику. А Душу мала таку молоду... посмішка з її обличчя не сходила. Так, наприклад, коли ми організували КВН, то не було гри, щоб саме її не зачепили, не зобразили. І всі під час КВН впізнавали Ангеліну Іванівну. А вона у відповідь могла нам на сцені і щось прочитати, і станцювати.

- Скажіть, Денисе, чи сподобався вам хоч трішки, хтось з викладачів нашого університету?

- Можна сказати, що так. Коли я навчався на місячних підготовчих курсах до КДТУБА, то там всім слухачам допомагали дуже знання, що давав викладач української мови Тарас Богданович Осінчук, який викладав у 3 і 4 групах.

Нині, вже на 1 курсі дуже цікаво на занятті «Введення в будівельну справу», що проводить заст. декана В.І. Терновий.

Огляд-конкурс дипломних проектів

З 6 по 11 жовтня на архітектурному факультеті КДТУБА проходив УІ огляд-конкурс дипломних проектів архітектурних шкіл України. Організаторами цієї акції були КДТУБА спільно з Українською Академією Мистецтв.

Одночасно з конкурсом йшла науково-практична конференція «Архітектурна діяльність в новому довіллі» / спонсор конференції - головний архітектор м. Києва С.Бабушкін/ та презентація найновіших розробок систем комп'ютерного проектування. Також відбувся III Міжнародний конкурс студентських архітектурних шкіл «Артека» / архітектура та екологія / «Простір проти стресу», в якому взяли участь представники України та Бельгії.

«Простір проти стресу»

АРТЕКА - 3

Тема: Правий і лівий берег:

Силует і панорама Києва:

Жанровий розвиток

Переможці:

Великий приз «АРТЕКА» отримала: команда студентів Гентського Університету /Бельгія/. Серед них Домінік Ларсен, Давід Сімейс, Філіп де Клерк, Жан де Ман, Катрін ван Хесте.

Спеціальні призи журі: «За композиційну єдність», «Новизну рішень», «Жанрову спрямованість» присуджено команді студентів Української Академії Мистецтв. Її учасники: Т. Кульбич Т., В. Туз, Р. Селюк, Є. Семенов, Є. Решетняк, О. Компанець.

Призи: «За концептуальність проекту», «Збереження своєрідності» виграла команда студентів із Бельгії /названа вище/.

«За графічну культуру» - отримала приз команда з «Львівської політехніки» - О.Гром, Г.Козлов, Р.Мурін.

О.Пустовіт,

студентка 1У курсу архітектурного факультету

ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО!

ВІТАЄМО!

З ювілеєм
вітаємо

**ВАЛЕНТИНУ
МИКОЛАЇВНУ
МОХОРТ**

- заступника директора Науково-дослідного інституту в'язучих речовин та матеріалів ім. В.Д.Глуховського.

Нехай подальше життя принесе Вам творчі успіхи, здоров'я, снаги в роботі, оптимізм, щастя, надасть нових сил у всьому. Щиро ваші

КОЛЕГИ, ДРУЗИ

Володимира Всеволодовича Леонтовича - доцента кафедри міського будівництва.

Дмитра Васильовича Кузнцова - доцента кафедри архітектурних конструкцій.

Сергія Миколайовича Любченка - доцента кафедри теоретичної механіки.

Людмилу Панасівну Бушманову - в.о. завідуючої кафедри російської мови підготовчого факультету.

Ліну Яківну Цілик - асистента кафедри електротехніки.

Олексія Олександровича Нилова - професора кафедри металевих конструкцій.

Віктора Мефодійовича Михайленка - завідуючого кафедрою прикладної математики.

Віру Григорівну Гречанюк - доцента кафедри хімії.

З ЮВІЛЕЄМ, ДОРОГІ ДРУЗИ!

Творчих успіхів, сил і снаги в повсякденному житті, світла надії, радості, тепла і любові, миру й добробуту в Ваших родинях зичать вам

КОЛЕГИ І СТУДЕНТИ

Залишився в пам'яті...

(в ці дні Я.У.Лінійчуку виповнилося б 90).

Ми завжди пам'ятаємо його ввічливим, доброзичливим, культурним, вимогливим до себе і колег, справедливим, таким, що вмів цінувати людей, уболював за кожного свого підлеглого, за справи кафедри, вузу. Мав він завжди гарний вигляд, для кожного знаходив саме таке слово, що було йому необхідне.

Яків Устинович Лінійчук /1907-1987/ народився 4 листопада 1907 року в селі Самгородок на Київщині. Доля складалась по-різному. Працював і вчився. Закінчив два інститути народного господарства і слідом за ним - технологічний будматеріалів. Далі - директор технікуму, партійний і радянський діяч, директор кіностудії ім. О.П.Довженка, фронти Великої Вітчизняної війни, яку почав рядовим і закінчив гвардії капітаном. Викладацька робота в вузах. В 1953 р. заснував кафедру політекономії, яку очолював до останнього дня свого життя, тобто 34 роки.

Я.У.Лінійчук був висококваліфікованим, досвідченим педагогом, талановитим методистом, вихователем молодих спеціалістів і молодих зростаючих наукових кадрів. Під його науковим керівництвом всі його аспіранти успішно захистили кандидатські дисертації. Серед них В.М.Лич, В.В.Гончаров, В.Д.Скиценко, В.І.Науменко, В.І.Філіпенко і ін. Є вже й доктора наук. Він був автором декілька підручників і монографій, значної кількості методичних і учбових посібників, по яких навчалися і навчаються студенти як в Україні, так і в країнах СНД.

Педагогічну, наукову і науково-організаційну роботу Я.У.Лінійчук поєднував з великою і активною

громадською діяльністю, був депутатом Київської Міської ради, головою науково-методичної ради по пропаганді політичної економії товариства «Знання» України, де особливо проявилися його здібності як педагога, вченого організатора - захопленого, уважного, чемного, з усім арсеналом його лекторської привабливості, аналогіями, асоціаціями, експромтами, якого ми, його молодші колеги, бачили на кафедрі - і «за круглим столом», і робочою розмовою. Для Якова Устиновича, єдиним шляхом для досягнення міцності стійкості життя був безупинний рух вперед. Саме постійне прагнення до вершин майстерності, до втілення своїх задумів, до благодородної мети допомагало Якову Устиновичу завжди вистояти і перемагати.

Наукові ідеї професора Я.У.Лінійчука сьогодні розвиваються в працях, діяльності його багаточисельних учнів на кафедрі, в Україні, країнах СНД.

В моїй долі, як і в долі багатьох моїх колег, Яків Устинович Лінійчук відіграв вирішальну роль. Ще коли я був студентом 3 курсу він настійно порекомендував мені після закінчення інституту піти до нього в аспірантуру, про що я зовсім до цього не думав. Пізніше, коли я вже був доцентом, він також настійно порекомендував мені піти в докторантуру. Яків Устинович був чуйним та вимогливим науковим керівником, тому я, як і багато його учнів вдячний йому за це.

Отже, це була неординарна людина, з життя його не можна вихопити окремих епізод, тому що це не характеризуватиме його. Він кожному робив добро: у чомусь допомагав, а іноді міг бути і жорстоким.

Пам'ять про нього - видатного вченого, талановитого педагога, товариша й колегу залишиться у тих, хто в нього вчився, з ним працював й співробітничав.

В.Старченко,
професор кафедри політичної економії

Скорбота

Пішла з життя Галина Яківна **ПОПЛАВСЬКА**

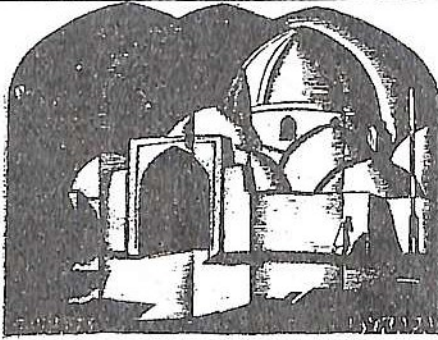
Була вона чудовою людиною, талановитим педагогом, люблячою матір'ю, турботливою бабусею.

В нашому університеті викладала математику. Вона віддавала всі свої знання, життєвий досвід, своє добре, чуйне серце студентам. Пам'ять про неї залишиться в наших серцях.

КОЛЕГИ, СТУДЕНТИ

Портрет творця Чудовий світ уяви...

В роботах кожного художника живе свій стиль, характер, настрій. Вони дихають своїм часом, передають свої думки та сподівання народу. Кожен з них живе атмосферою своєї країни, живе в оточенні своїх співвітчизників, в своїй рідній природі. До числа таких належить й Леонід Пригода.

Бухара. Ліногравюра, 1973

Його творчість - це передусім відчуття молодості в мистецтві, це краса світу, окриплююче почуття відкриття, це вміння дивуватися красі світу і людини, це майстерність бачити нове і по-новому його показувати. Леонідові Григоровичу багато дано. І він зміг реалізувати це, і він вже понад 20 років навчає покоління молодих здібних в нашому університеті.

Невдовзі, після успішного закінчення КДХІ /майстерня станкової графіки/, він прийшов на державну службу в вуз, тому готовим для цього, впевнений, що потрібен. Блискучий рисувальник - він справу свою робив впевнено й професійно одразу. Але був надзвичайно вимогливим до себе.

Початок його творчої діяльності пов'язаний з роботою в Кримському художньому училищі ім. Самокиша, потім з Санкт-Петербурзькою майстернею Вищого художнього училища ім. Мухоміної; з Художнім фондом Ленінградського відділення Спілки художників. На початку 70-х пробус свої сили в галузі дизайну інтер'єру, розробляючи концепцію синтезу мистецтв для інтер'єра громадських споруд і при цьому жодного дня не розстається з мистецтвом. Працюючи в різних техніках рисунку, створює серію ліногравюр, що присвячені першому польоту в космос Ю.О.Гагаріна, для московського

музея космонавтики. В техніці вугільного рисунку, легко, немовби граючи, створює цикли: «Береги Невы», «Пісня мостів», «Порт». З числа акварелей, виконаних в ці роки, треба відзначити вкрай дивовижну, мерехтящу зимовим світлом - «Перший сніг на Фонтанці» і «Смольний монастир», «Ленінград. Вулиця Желязова».

Я не збираюсь аналізувати всі його твори. Це можливо зробити лише в монографії, присвяченій творчості майстра. Спробую лише вибірково зупинитися на тому, що, на мій погляд, заслуговує уваги. Сьогодні «творчий багаж» художника складає понад 600 робіт /акварелі, масляний живопис, рисунок/, в числі яких пейзаж займає пріоритетне місце. Якщо говорити саме про пейзажи Пригода, то передусім це осягання емоційного змісту природи. Він вибирає романтичні «сюжети», пов'язані із станом атмосфери /»Осінь на Васильєвському острові», «Теплий вечір в Переяслав-Хмельницькому», «Вечір на Матятівських озерах»/. При цьому він не привносить в ці мотиви філософської медитації, а змушує милуватися станом природи. Ці пейзажи стали основою значного циклу, що включає види «Печерського монастиря», «Мала Невка», «Осінній туман», «Стоги сіна», «Берег ріки».

Осягання реальної колірної гармонії природи завдання, що ставить перед своїми студентами Пригода. Він прагне щільно підійти до тієї грані відчуття реальної природи, за якою розпочинається перехід до пласного живопису. Його художній метод виховання - це сам плернер. Характеризуючи свій метод плернерного живопису він говорить: «Глаз людини помічає те, що треба

побачити. Засіб видіння фарб природи - це питання вибору, питання конкретного завдання, і це може бути в ще більшому ступені питання виховання ока». В цих словах розгорнуто цілу естетичну програму, з якої виникає, що Леонід Григорович орієнтує своїх учнів на образне осягання природи. В учбових цілях він організує спеціальні виставки власних робіт для студентів, видає методичні посібники з рисунку і живопису. Вчить розуміти станкову картину по своїй природі - зображення і художнє пізнання світу. Її головна мета не тішити око, а збуджувати розум і почуття.

Леонід Григорович відносить-ся до представників «нового реалізму» 60-70-х років. В його творчості розкривалася концепція художнього узагальнення, що є свіжою й привабливою для нашого мистецтва. Звідси виникає один з характерних мотивів його живопису, що має неореалістичне походження. Мова йде про його триптих «Хліб», присвячений вченому - хліборобу, академіку Н.І.Вавілову. Вся композиція включає три теми: «Блокада Ленінграду», «Істина перемагає», «Піраміда влади» зміст яких розкриває трагедію життя і творчості крупного вченого - володаря унікальної колекції пшениці і інших хлібних культур, які були зібрані протягом всього життя. Повесть про зраду іншого вченого, про голод і холод в період блокади Ленінграда, про політ'язнів сталінської епохи, про геноцид української нації...

Трагедія Хіросими стала боєм світу. Трагедія Чорнобилю стала мукою і боєм України. Її за-

(Початок. Прод. на 6 стор.)

Портрет творця Чудовий світ уяви...

(Продовження. Поч. на 5 стор)

бути неможливо і простити не можна... В кожному з нас живе страх апокаліпсису - повторення нового Чорнобиля. Леонід Григорович по-своєму, уважно й глибоко проникливо вирішує тему Чорнобиля в триптиху «Подвиг», що був виставлений на республіканській виставці, присвяченій 10-річчю чорнобильської трагедії. Його тричастинна композиція - наслідок глибоких роздумів і бажання розповісти людям правду про катастрофу людства. Це своєрідний реквієм, сповнений проникливим, щемливим болем за тих, хто загинув в жертвному вогні Чорнобиля...

В житті кожного художника настає момент, коли він повинен переступити незримий поріг минулого і увійти в майбутнє - знайти та віддати людям нову красу, ще не відкриту, невідому, не висловлену. Л.Г.Пригода зробив це для нас, для всіх, хто любить і розуміє світ прекрасного.

Н.Гасанова,
доцент кафедри

Як зберегти електроенергію ?

Зараз в умовах недостатнього забезпечення України паливом та енергоносіями постають дві проблеми: чи виробляти додаткове тепло та електроенергію чи цю енергію заощаджувати.

Я хочу розповісти, які великі можливості по заощадженню енергії та палива ми маємо.

Влітку я здійснив дві подорожі у свої підшефні школи у Черкаській та Київській областях. І по дорозі, і на місцях ... не побачив жодного сільського сучасного будинку, який би задовольняв сучасним вимогам щодо норм витрачання енергії. Незважаючи на досить велике нове будівництво, ми ще будемо за принципом: «Аби швидше та дешевше!». Відсутність у населення коштів майже виключає у сільському будівництві застосування сучасних /і відносно недорогих/ утеплювачів, які у 2-3 рази скорочують витрати палива та електрики. Лише під Києвом почали з'являтися індивідуальні та багатопверхові будинки з новими, поліпшеними конструкціями отворів, новими панелями. Але їх ще дуже мало!

Другий перспективний шлях - застосування нового інженерного обладнання. Навесні мій студент-дипломник Юрій Вальнов у проекті здійснив такий розрахунок. Він запропонував у селі Осокорки /близько 100 садів/ демонтувати старі газові котли та водонагрівачі, які мають коефіцієнт корисної дії ледь 80-82%, і встановити замість них нові автоматизовані теплогенератори типу «Протерм» чи «Примавера» з К.К.Д. 93%. Розрахунки показали, що за рахунок значного заощадження палива витрати на нове обладнання виправдовуються за 1,5-2 роки, а потім село буде отримувати прибуток до 7000 умовних одиниць на рік. І так роблять в усіх країнах за кордоном.

Ще слід відзначити, що практично в усій Європі застосовуються системи опалення з програмуючими пристро-

ями. Суть полягає у тому, що власник будинку у залежності від пристроями. Суть полягає у тому, що власник будинку у залежності від режиму дня щоденно набирає на пульті програму і температурний режим системи. У ті години, коли члени сім'ї знаходяться вдома, у приміщеннях підтримується температура +21° С, коли люди йдуть на роботу чи на заняття температура достатня +11 - 12° С, а під час сну +14 - 15° С. Це, до речі, рекомендують і лікарі-гігієністи, я сам пересвідчився, що такий режим відпочинку прекрасний! Програмуюча система складається з 2 блоків: пульта з кнопками та аналізатора з реле, вартість близько 120 доларів. Такі пристрої за рахунок заощадження 10% палива окуповуються приблизно за один рік. Таким чином, власник будинку палива споживає значно менше, ніж ми, а параметри системи отримує ближчі до оптимальних.

Я вже розповідав про досить широку кампанію по впровадженню на Україні тепломірів. Але ефект абоненти отримують лише тоді, коли поряд з контролем витрат теплої провідяться заходи по утепленню будинків, виключенню зайвих витрат тепла, пари, електрики.

Вдома я проаналізував, де найбільші втрати тепла у кімнаті. Безумовно, це - вікна та балконні двері, які ми ще й недостатньо герметизуємо і через це йде досить велика інфільтрація, особливо на нижніх поверххах. Поряд з утепленням балконних дверей, утепленням їх іззовні я у кожній з двох дерев'яних дверей встановив по додатковому склу. Тобто всього було 4 скла, між якими утворилось 3 повітряні прошарки-ізолятори. І цілу зиму, навіть при невисокій температурі теплоносія у системі опалення, та морозі - 20° мінімальна температура повітря у кімнаті була +19°, а якщо було сонце, то й +20-21°. У березні додаткове скло я зняв, бо стало занадто тепло.

Пошуки резервів заощадження енергії у промисловості також дають налію, що становить з забезпеченням енергоносіями можна значно покращити. Так, проект реконструкції Київського склотарного заводу показав, що при К.К.Д. склотарної печі 40% до 20% теплоти втрачається від обмурівки печі та у кожухах охолодження склотари. Саме на ділянці витримки тари від 3 кожухів лійної охолодження відсмоктується до 20000 м³ повітря на годину, при температурі повітря +80-90°С. І це відносно чисте повітря викидається у атмосферу! За рахунок використання цього тепла можна або повністю забезпечити увесь завод гарячою водою для побутових потреб робітників, або підігрівати припливне повітря для вентиляції, або ще здійснювати влітку сушіння деревини, якщо побудувати сушарки. Обладнання для утилізації теплої нескладне і недороге, а газу можна заощадити близько 200000 м³ на рік, тобто майже 10% від тієї кількості, що зараз споживає завод. Врахуйте, що ми ще й скорочуємо забруднення атмосфери нашого міста!

І якщо уважно проаналізувати, то на кожному підприємстві є досить великі резерви. Як правило, зараз менше коштів потрібно на влаштування теплоутилізаційних установок, утеплення, ніж на будівництво нових котлів, печей, прокладання теплових мереж чи сплату за додаткове паливо.

Отже, будемо ощадливими !

В.Писаренко,
доцент кафедри
теплогазопостачання

Завдяки хронотерапії зникають без сліду захворювання, які вважалися невиліковними.

Ми зустрілися з кандидатом медичних наук Миколою Андрійовичем Поліщуком випадково. Прийшовши у справі до аптеки при київському заводі «Радар», я почула як люди у захваті розповідають одне одному про відвідування Центру «Резонанс», що розташований в приміщенні поліклініки заводу. Адже в це, що говорили пацієнти, важко було повірити. В цьому центрі лікують такі страшні хвороби, що не лише заважають людині нормально працювати, а й не дають жити. Це коллодобне облісіння, епілепсія, склеродермія /остання і не так широко відома, але не менш тяжка/, ревматизм, бронхіальна астма, гіпертонія, псоріаз, вітіліго, захворювання щитовидної залози, грибові захворювання нігтів, безпліддя і ін.

Дуже захотілося поговорити з доктором Поліщуком про його метод, задати йому окрім загальних, і кілька власних запитань, на які мала причини. Прямі, що попри своїй зайнятості, він не відмовив мені і розповів про свій метод.

- В останні роки серйозно заявив про себе метод резонансної фітохронотерапії, розроблений у середині 80-х років для лікування ряду тяжких хронічних захворювань. На організм людини резонансно впливають фітопрепарати, - розповідає Микола Андрійович. Ще англійський лікар Гіпократ стверджував, що лікувати треба не хвороби, а людину. В кожному з нас є індивідуальні біоритми. Їх порушення і викликає хвороби. Складний механізм, що називається організмом людини, просто кажучи, дає сбой. За допомогою методу РФХТ вдається відновити біоритми людини, зміцнити імунну систему. І тоді організм сам справляється з захворюваннями.

Людина - частина природи. Вона існує не сама по собі, а залежить від часу, змін погоди, від стану сонячної активності, магнітного поля Землі, фаз Луни і інших природних явищ. Причому фактор часу в практиці лікування є дуже важливим. Це добре розуміли тибетські монахи, китайські

Хто найкращий лікар ? ЧАС !

медики, що жили понад 5 тисяч років тому. В давньому трактаті Бри-Ша є малюнки, які пов'язують успіх тієї чи іншої лікувальної процедури залежно від пори року, доби, різних атмосферних явищ, фаз Луни.

Однак хрономедицина /«chronos» в перекладі з грецької «час»/ була визнана офіційно лише 1961 року на конгресі лікарів у Х'юстоні /США/ і визнання це обумовлене космічними дослідженнями. Світова хрономедицина розвивається в основному в галузі наукових досліджень, в повсякденній практиці застосовується досить рідко. Кілька закордонних клінік використовують метод, лікуючи розлад сну. Минулого року в США людиною року було названо лікаря Девіда Хо, що за допомогою хронотерапії лікував СНІД.

- У чому ж полягає ваш метод ?

- Він ґрунтується на тому, що здоров'я - це збалансоване функціонування всіх органів і систем організму між собою, а також із довкіллям у найширшому, космічному розумінні. Інакше кажучи, стан здоров'я - це стан гармонії. А будь-яка хвороба - то дисгармонія, десинхронізація протікання обмінних процесів в організмі. Отож ми і намагаємося відновити гармонію. Як ? Призначаємо хворим препарати, які слід вживати за спеціальними схемами, у певний час, у дозах і концентраціях, які щодня змінюються залежно від дати, години народження пацієнта та його батьків; також враховується група крові, резус-фактор, уся симптоматика захворювань.

- Ви самі обстежуєте хворого чи використовуєте дані історії хвороби пацієнта ?

- Проводимо своєю діагностику, яка необхідна безпосередньо для оптимізації нашого методу лікування. Це так званий комп'ютерний метод акупунктурної діагностики, який розроблено японським професором Накатані і який дає змогу досить точно встановити сферу порушень в організмі.

Певна річ, звертаючись до нашого центру, хворий повинен мати на руках і результати попередніх обстежень. У нас є пакети комп'ютерних програм, за допомогою яких на базі цих даних визначаємо потрібне лікування, після чого хворому видається план-схема лікування впродовж місяця. Результати - вражаючі. Я маю підстави так говорити, адже є багато випадків одужання людей, котрі звернулися до нашого центру після марних багаторічних ходін по лікарнях і котрі вважалися невиліковними. Це ті, які ми називали на початку матеріалу. Сюди я зараховую і вегето-судинну дистонію. Це такий хворобливий стан людини, коли начебто нічого і не болить, проте час від часу допікуюють то головний біль, то перепади кров'яного тиску, то

загальне погіршення самопочуття, то безпричинна пудота і ін. Коли лікарю важко визначитися з діагнозом, він зазвичай пише: вегето-судинна дистонія. Таких хворих ми беремося лікувати.

- Що то за фітопрепарати, якими ви лікуєте ? Де ви їх виготовляєте ?

- Всі трав'яні настоївки вітчизняного виробництва /до речі, застосовувати треба лише ті трави, що ростуть в місцевості, де проживає пацієнт - тоді ефект збільшується. /Настойки ми закуповуємо в аптеках за доступною ціною, самі нічого не виготовляємо. Наше завдання - посилити дію вже існуючих препаратів, показати, що коли їх приймати у певний час, у певних дозах, підібраних кожному індивідуально /за звичаєм 1 раз на добу/ значно підвищується ефективність їх дії на хворий організм і водночас зменшується токсичність прояви.

- Миколо Андрійовичу, скажіть, хто з вами ще працює ?

- Спочатку я був один. До речі займаюся хронотерапією вже близько 20-ти років. Метод РФХТ є темою моєї кандидатської дисертації, маю авторські свідоцтва на лікування цим методом певних захворювань... З 1993 року створено медичний центр «Резонанс», де працюють фахівці - терапевт, педіатр широкого профілю, ендокринолог, дерматовенеролог.

- Які ще хвороби, окрім названих вже, піддаються лікуванню методом резонансної фітохронотерапії ?

- Ішемічна хвороба серця /стенокардія 1-3 функціональних класів/, діабет, цироз печінки, неінфекційний гепатит, захворювання шлунково-кишкового тракту, крові, облісіння, екзема, нейродерміт та ін.

- Скажіть, як довго треба у вас лікуватися, чи можна це робити у домашніх умовах і скільки «коштує» здоров'я у центрі «Резонанс» ?

- Лікування у «Резонансі», я сказав би, недороге і зручне. Перший місячний курс коштує 90 гривень, решта наступних - по 80. Розумію, що для багатьох це немалі гроші, але інакше не можна. Адже нас ніхто не фінансує. Що заробили, - на те і живемо і розвиваємося. Тривалість лікування - до 3,4,5 місяців. У центрі пацієнт з'являється один раз на місяць.

Будемо раді допомогти всім бажаним.

- Дякую за розмову, Миколо Андрійовичу.

Своїм читачам, викладачам, співробітникам, студентам повідомляю координати центру:

Київ, вул. Предславинська, 35, каб. 411-413. Телефони: 269-22-73; 268-21-54,

крім вихідних з 9.00 до 18.00.

ПОДОРОЖІ В ДРУГЕ В С Ш А

(Продовження. Початок в номері за вересень 1997 р.)

В США останні роки провадиться широка кампанія проти паління. Реклам сигарет нам довелося бачити дуже мало. Навпаки, в аеропорту імені Кеннеді рекламується жуйка, яка замінює сигарету. Уряд вводить все більші податки на тютюнові компанії. За статистикою, кількість тих, що палять, щороку зменшується, більше палять бідніші верстви населення. Тютюнові компанії зараз свої зусилля направляють на експорт, що ми спостерігаємо в Києві.

Велика увага приділяється роботі пошти. Крім державної пошти, існують кілька приватних компаній, які з успіхом конкурують з державною. Звичайне поштове відправлення доставляється в будь-яку точку країни на протязі 1-2 днів. Кожний американець щодня одержує багато різних пропозицій, проспектів, повідомлень тощо. Перевагою є наявність в США багатьох конкуруючих телефонних компаній. Завдяки цьому якість та стабільність телефонного зв'язку дуже високі, а з будь-якого телефону можна подзвонити в яку завгодно точку світу, часто за рахунок протилежної сторони. З'єднатися та вести розмову можна одночасно з двома-трьома абонентами. Ціна за телефонні переговори варіюється, в залежності від дня тижня та від часу дня, зокрема в нічний час тариф нижчий. Жорстка конкуренція змушує телефонні компанії шукати нові і нові підходи, щоб зацікавити абонента. Зокрема розмова з Україною в США може бути втричі дешевша, ніж в Україні.

Більшість американців зараз майже не мають справу з готівкою, розраховуючись за все кредитними картками або виписують чеки в магазинах, ресторанах, майже скрізь. Ті, що мають комп'ютери, не виходячи з дому, розраховуються за все, починаючи з комунальних послуг закінчуючи благодійністю. Між містами пересилаються не гроші, а чеки, по яких в банку можна одержати готівку.

Про чесність. Як нам здалося, в переважній більшості випадків громадяни США поводяться чесно і вірять слову, повідомленню. Наприклад, після того як ми пообідали в ресторані офіціант виписав рахунок, по якому слід заплатити на виході з ресторану.

При цьому серйозний контроль відсутній. В магазинах та супермаркетах товари, в тому числі дрібноштучні, лежать відкрито і тільки на виході покупець розраховується. В аеропортах Бостона та Міннеаполіса пасажири після рейсу забирають з "каруселі" свої валізи та сумки і ніхто цього не перевіряє. В одному з великих магазинів ми забули пакет з оплаченим товаром. Тільки через два дні по телефону з'ясувалося, що пакет зберігається і його можна забрати.

В той же час, мабуть для гумору, на одній з бензоколонок в Йеллоустонському парку на ручці щітки для миття скла в автомобілях староанглійською мовою був біблійський вислів "Не кради".

Медичне обслуговування США зараз стоїть перед необхідністю реформи. Медицина на високому рівні, але дуже дорога. Кожна хірургічна операція, навіть нескладна, складає суму з чотирьох - чи навіть п'ятизначного числа. Поширене медичне страхування на різні суми, внески за які залежать від віку, стану здоров'я, що перед цим ретельно обстежується страховою компанією. Зокрема, ті, які палють, платять більше.

Відпустки на роботі в США в різних компаніях неоднакові. Наприклад, в компанії "Корнеліус" 10 робочих днів на рік. Після п'яти років відпустка за рік збільшується на один день і доходить до 3^х-4^х тижнів.

Одним з факторів ефективної праці в США є розподіл праці при високому рівні спеціалізації. Це стосується

різних служб, починаючи з випікання булочок і доставки їх вранці в готелі і закінчуючи виготовленням друкованих плат для електронних пристроїв. При цьому ці плати можуть виготовлятися в іншому штаті за 2-3 тисячі км., бо вартість пересилки майже однакова для сусіднього та найбільш віддаленого штату. В країні домінує принцип "кожен займається своєю справою."

Коли ми їхали в автомобілі на Захід, а потім поверталися іншою дорогою, вздовж хайвейів бачити переважно посіви кукурудзи, а на другому місці - бобів. Посіви були в прекрасному стані завдяки систематичному поливу за допомогою дощувальних установок.

Кількість населення в різних штатах різко коливається: якщо в найбільш населеному штаті Каліфорнії - 29 млн, то в штаті Вайомінг - всього 450 тисяч.

В США є кілька атомних електростанцій, які дають 15 % електроенергії, але ставлення американців до них негативне. Основна проблема не в їх радіоактивності (більшість з них виконана в підземному варіанті), а в схороненні продуктів переробки. Всі штати відмовляються їх приймати і частина відходів була навіть вивезена до Африки, звичайно за немалу плату.

Високий рівень життя, відсутність проблем з харчуванням призводять, як не дивно, до негативних наслідків зі здоров'ям. За статистикою більше половини жителів США мають зайву вагу. Причин тут багато: велика кількість різноманітної та смачної їжі, майже половина рекламного часу на телебаченні відводиться рекламі їжі, американці дуже мало ходять, я був свідком, коли американка до своєї подруги, що живе у 2^х-3^х кварталах їхала автомобілем. Але в раціональній та прагматичній Америці проводиться відповідна кампанія проти ожиріння і сучасні капітали створюються саме на цьому, хоч ефекту це дає небагато. Нехай мені вибачать, але я майже не бачив красивих та струнких жінок, на відміну від Кисва чи України.

Насамкінець, про вищу освіту в США. В країні дуже багато вищих учбових закладів (наприклад, у Бостоні їх 70), але рівень та якість навчання в них істотно відрізняються. Перш за все - за вищу освіту в США треба платити і немало, а саме від 4^х до 35 тисяч доларів на рік. У вищих учбових закладах відсутні жорсткі програми та учбові плани, немає так званих академічних груп. По кожній спеціальності існує перелік обов'язкових дисциплін та дисциплін за вибором, відповідно до обраної спеціальності. Студент, крім обов'язкових дисциплін повинен за своїм бажанням набрати та засвоїти необхідний мінімум дисциплін за вибором (так званих кредитів) і після цього може йти на екзамен чи залік. На відміну від наших семестрів в деяких учбових закладах США існують на протязі року і семестри по 2,5 місяці кожний, після яких проводиться екзаменаційна сесія.

Стипендії студентам не платять, але якщо студент відмінно вчиться, то йому раз на рік може видаватися грошова допомога у розмірі від третини до половини річної плати. Для навчання студенти беруть позику під невеликі річні проценти, яку потім після закінчення вузу повертають, деякі студенти отримують фінансову допомогу від різних Інстанцій та організацій. Більшість американських студентів працюють не тільки під час канікул.

В. Михайленко
Заслужений діяч науки,
д.т.н. професор

Засновник - Київський державний технічний університет будівництва і архітектури "А+Б" Свідоцтво про реєстрацію: К1, №137 від 20.12.1995 р.	А+Б Редактор - Ірина Герасименко Адреса редакції: 252180, м.Київ-180, Повітрофлотський проспект,31, кімн.346, тел. 241-55-35	Газета зверстана на комп'ютерному видавничому комплексі університету. Комп'ютерна верстка М.В.Коханович і О.В.Горбатовська Обсяг і полоса формату 1 друкований аркуш, тираж 1000 примірників. Замовлення №36.
---	--	---